

Počátky tělovýchovné činnosti v Kolinci

Vzpomínka Fr. Nováka u příležitosti výročí 50. let trvání oddílu kopané v Kolinci r. 1984

Vážení přátelé!

V úvodu svého diskusního příspěvku, dovoluji mně, abych se stručně zmínil o počátcích tělovýchovy a sportu v naší obci.

V restauraci „U Zajíců“ u nádraží scházela se v roce 1907 společnost, jejíž jádro tvořili učitelé Hinz, Mašek, Janovec, traťmistr Prach a další osoby. Aby jejich schůzky nabyly pevného základu, založili čtenářskou besedu, kterou záhy přetvořili na sokolskou jednotu. Při založení v roce 1907 měla tato jednotka 59 členů. Velmi pěkná byla spolupráce tehdejších železničářů, kteří darovali Sokolu krásný prapor. Tehdejším starostou Sokola byl zdejší lékař MUDr. František Franěk.

Vedle péče o zdravé tělo nezanedbával Sokol ani kulturní poslání. Měl svoji knihovnu. Jeho zábavy, zejména divadla byly společným dostaveníčkem většiny kolíneckého občanstva a širokého okolí.

Další rozvoj sokolské práce představovalo zřízení biografu roku 1922 a letního cvičiště v roce 1924 ve zdejším parku v hořejší části dnešního sportovního areálu. Cvičilo se v sále restaurace „U Zajíců“, kde byl také biograf.

Posledním starostou Sokola v době zrušení Sokola za okupace byl Josef Svoboda, majitel cementárny u dnešního výkupu.

Druhou tělocvičnou organizací byla Dělnická tělovýchovná jednota. Byla založena r. 1919. Svou činnost zahájila bez hmotných prostředků, pouze z členských příspěvků, výtěžku z veřejných cvičení jakož i z besídek a divadel pořádaných svým dramatickým odborem.

Zakoupila nejn nutnější náradí a knihovnu. Vedením Štěpána Průchy, který vyráběl hůlky u zdejšího obchodníka Korce, ředitele školy Ludvída Úbla a po něm Jana Rejchy, vedoucího konzumu, Vojtěcha Dolejšího a dalších rostla a vypracovala se na přední místo co do počtu členů i činností. Cvičební i spolková místnost byla v restauraci „Na Radnici“ v sále. Kde je nyní kino. Posledním starostou byl učitel Josef Šustr. Této DTJ byla rovněž za okupace zastavena činnost. Svoje letní cvičiště měla DTJ v dolejší části sportovního areálu u školy, kde bývá kluziště.

Po první světové válce našel fotbal své příznivce i v naší obci. Hrávalo se neorganizovaně vždy večer po práci na zmíněných hřištích v parku s míčem, kdy kdo jaký

přinesl. Hra kopaná našla oblibu, takže se začala organizovat a proto byl založen po vzoru měst sportovní klub a nazýval se zkráceně S. K. Kolinec. Byl založen v roce 1934. Prvním předsedou byl zvolen František Přáda, majitel drogerie. Já (Fr. Novák) byl jednatel. Měli jsme jako každý organizovaný spolek vlastní stanovy, které jsme museli předložit k registraci Okresní politické správě, nebo jak se tehdy jmenoval Okresní úřad v Klatovech. Pamatuji si

dobře, že jsem tyto stanovy psal na psacím stroji podle vzoru, neboť na jejich vytištění nebyly finanční prostředky. Nevím, zda se tyto potvrzené stanovy někde ve zdejších listinných materiálech Sokola, ale určitě budou uloženy v okresním archivu.

Samozřejmě, že během doby jsme si pořídili také svoje klubové dresy a na prsou jsme měli znak – pečeť našeho městečka. Tyto dresy jsme si pořídili u zdejšího bývalého výrobce a obchodníka s prádlem a košil Emanuela Dudy (bratra s prominutím Kampelíka). Měl obchod v domě čp. 181 Bohumila Smahy na splátky. Jmenovaný Duda byl původním zaměstnáním střihač ve zdejší továrně. Obchod mu příliš neprosperoval, což bylo znakem tehdejší hospodářské krise a proto

se vrátil k původnímu povolání. Snad je to i pro vás částečně zajímavé a charakterizuje to tehdejší dobu.

Podle staré pečeti městské patřival Kolinec královně, neboť na pečeti je napsáno: “kolonie minoris Regine“. Královský Kolín menší. Na pečeti měl nekorunovaného jednohvézdyho lva ve skoku. Ve znaku se skvěl týž stříbrný lev v červeném poli. Městské barvy byly tudíž bílá a červená. Tímto znkem jsme měli opatřen i klubový odznak, který jsem přinesl na ukázk. Na výstavku jsem jej nedal z obavy, aby se pro svoji maličkost neztratil, neboť jej uchovávám jako světový unikát, který snad je nyní jediný na světě a cenný jako je poštovní známka nazývána Modrý Mauritius – trochu přehnaně řečeno.

Mladý spolek vyvíjel horlivou činnost, hrál četné zápasy se sousedními sportovci. Tehdy ještě nebyly jako dnes organisované soutěže. Pamatuji se, že náš největší zájezd v tehdejší době byl do Kdyně, kam nás vezl nákladním autem – to byla událost – Josef Pecina z Prahy, který k nám dojížděl nakupovat brambory. Měl manželku ze Stříteže. Ve Kdyni nám před zahájením zápasu předali kytici květin. Kolik jsme prohráli si již nepamatuji, bylo to v roce 1935.

Základní jedenáctka v té době byla ve složení:

Dolejš Jindřich

Jonáš Jaroslav

Jelínek Josef

Lerach Václav

Novák Petr

Rajtmajer Václav

Sýkora Václav

Mára František

Matík Josef

Novák František

Novák Otto

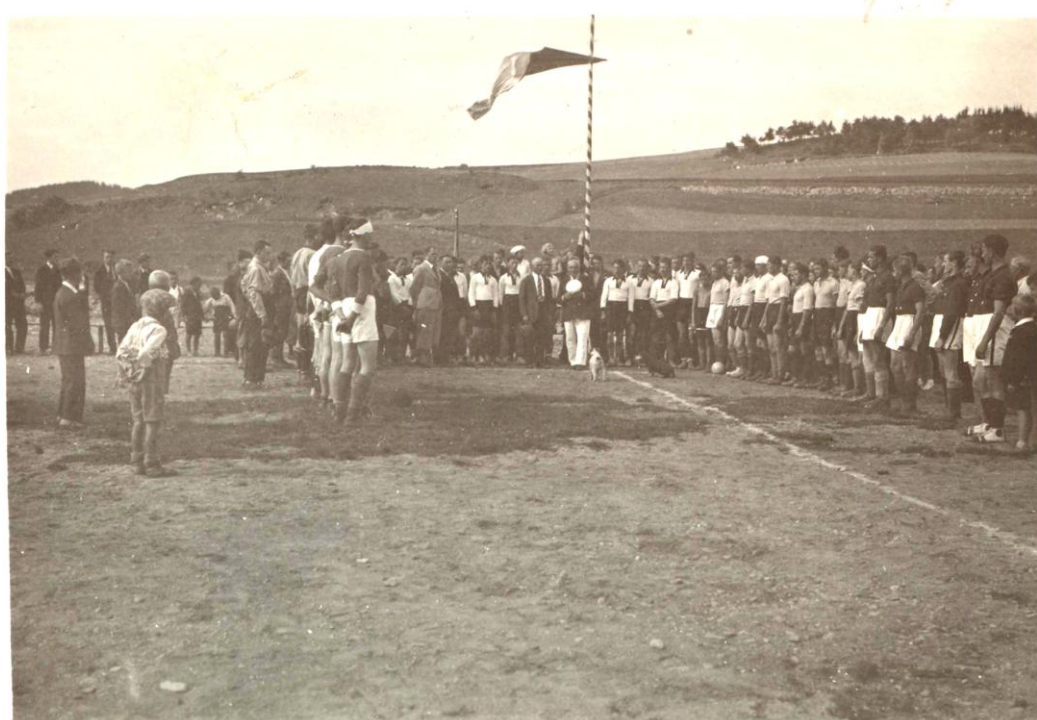
Nejčastěji se však hrálo o 7 členech, neboť hřiště bylo v parku malé, oplocené plotem z planěk.

V roce 1939, kdy jsme museli vyklizovat naše pohraničí, přestěhovala se do Kolince továrna Joss & Löwenstein z Vimperka, nynější Šumavan a tím se zde rozšířila výroby. S ní přijel do Kolince vimperský klub S. K. Slavia a sloučil se s naším Sportovním klubem, který přijal nové jméno Slavia. Změnily se i dresy na slavistické, sešívané. Tento klub vedle své činnosti se věnoval i divadelním představením a žil bohatým sportovním životem. Silně se hrály také šachy, pravidelně.

Vimperský klub S. K. Slavia

Rok 1934 slavnostní zahájení provozu nového hřiště SK

Po druhé světové válce bylo provedeno sjednocení tělovýchovy ve prospěch tělovýchovy a sportu a naše Tělovýchovná jednota si ponechala název Sokol, který měl několik oddílů z nichž největší oddíl byl kopané. V této době bylo zřízeno nové fotbalové hřiště.

Rok 1968

Rub a líc vlaječky TJ Sokol Kolinec, oddíl kopané r. 1984